

Til Folketingets Socialudvalg.

Horsens Folkeblad bragte den 30. december 2009 en artikel om et af vores medlemmer, Marianne Aagaard. På grund af alvorlig MCS (duft- og kemikalieoverfølsomhed) kan hun ikke tåle at bo i sit hus og er nu på anden vinter tvunget til at bo i en uopvarmet campingvogn.

TV-Syd fulgte op på sagen den 17. januar d.å.

Ifølge Charlotte Juhl Andersen, der er formand for voksenservice-udvalget i Horsens Kommune, er problemet, at MCS ikke er en anerkendt sygdom, og at der dermed ikke er nogen paragraffer i lovgivningen, der giver mulighed for at yde økonomisk bistand til MCS-ramte.

Det skal nævnes, at Marianne Aagaard har gjort Horsens Kommune opmærksom på en skrivelse fra Indenrigs- og Socialministeriet af den 22. maj 2002, hvori der i en sammenlignelig situation anføres en mulighed for at yde hjælp.

Marianne Aagaards situation illustrerer desværre kun alt for godt de fortvivlede vilkår, MCS-ramte lever under i Danmark.

Vores forening er dagligt i kontakt med MCS-patienter, der er på sammenbruddets rand, fordi de er alvorligt syge uden at kunne få tilbudt behandling eller hjælp i det offentlige system, og som pga sygdommen har mistet deres arbejde, deres helbred, bolig og økonomi.

MCS-ramte i Danmark har med andre ord ikke de rettigheder, som de burde have iflg. FN's handicapkonvention, som Danmark har skrevet under på.

Det er både uacceptabelt og uværdigt. Vi skal derfor opfordre til, at MCS-ramte bliver omfattet af samme lovgivning som andre handicapgrupper. En måde at gøre det på er, at MCS i Danmark bliver klassificeret som et kronisk og fysisk handicap, ganske som man har gjort i USA, Canada, Sverige og mange andre lande. I Tyskland, Østrig, Luxemburg og Japan er MCS desuden anerkendt efter WHO's ICD-10 liste.

Med venlig hilsen

P.b.v.

Esther Egeriis

MCS-Danmark